

RAZVALINE SAMEVAJO

Ob vhodu v medvoško kotlino je že od daleč viden grič s samotnimi razvalinami smledniškega gradu. Na pobudo domačega turističnega društva so leta 1965 pričeli z restavratskimi deli, uredili makadamsko cestišče in ob grajskih zidovih odprli okrepčevalnico. Očistili so razvalino, odkopali zasuto zidovje in opravili prva restavratska dela pod vodstvom strokovnjakov Zavoda za spomeniško varstvo Ljubljana. Zdelo se je, da bo razvalina postala spomeniško pričevalna in turistično privlačna.

Toda, zaradi neresnega pristopa k delu je tako lani kot letos ostalo le pri načrtih in se z deli ni nadaljevalo. Zadnji čas bi že bil, da se odgovorni zganejo in se že sedaj dogovorijo o nadaljevanju del, sicer bo 10-letnica dokaj klavrna.

VIATOR — 74-LETNIK

15. septembra je bila v Lendavi proslava 74. obletnice ustanovitve ljubljanskega podjetja »Viator«, ki je danes ena največjih prometno-hotelsko-turističnih organizacij v Jugoslaviji (zaposluje okoli 3000 delavcev).

Viator ima 16 temeljnih organizacij združenega dela. Z njegovim napisom se ponaša blizu 320 sodobnih avtobusov in 400 motornih vozil za potrebe domačega in mednarodnega transporta. Poleg teh »premičnin« pa deluje v okviru te organizacije še 40 gostinskih objektov, 10 hotelov, 5 penzionov, eno termalno kopališče, več gostišč, dva smučarska centra ter urejeni kampingi in kopališča.

300 KLJUČEV

22. junija letos je bil zaključen razpis za zbiranje prošenj za najemniška stanovanja, zgrajena iz sredstev solidarnostnega sklada. Prispelo je okrog 2.300 vlog, med njimi pa je seveda tudi nekaj takšnih, katerih avtorji imajo več kot 900 dinarjev dohodka na družinskega člana. Njihove prošnje bodo upoštevali šele prihodnje leto, saj je za letos premo stanovanj še za tiste, ki ne presegajo predpisanih cenovnih omejitev.

V letošnji prvi etapi bo razdeljenih več kot 300 stanovanj v novih blokih v Štepanjskem naselju. Komisija za dodeljevanje stanovanj, ki deluje v okviru sklada, je opravila že večino dela na terenu in si je ogledala že skoraj vsa stanovanja prosilcev iz vrst delavcev z nižjimi dohodki, v katerih živijo sedaj. Pregledali pa so tudi stanovanja mladih družin.

Prioritetno listo mora skupščina solidarnostnega sklada potrditi prihodnji mesec, objavljena pa bo tudi v dnevnem časopisju. Pred tem bo predlog liste dan v obravnavo še skupščinam ljubljanskih občin.

DELAVSKA KONTROLA

Že v letu 1973 je bilo organiziranih nekaj seminarjev za usposabljanje organov delavske kontrole, takšno obliko izobraževanja pa je občinska konferenca ZK nadaljevala tudi v letošnjem juniju, ko se je seminarja udeležilo 50 udeležencev iz 29 delovnih organizacij. Za organe delavske kontrole v manjših delovnih organizacijah bo potrebno v prihodnosti organizirati posebne oblike seminarjev, na katerih bi se lahko udeleženci seznanili tudi s konkretno problematiko delovanja organov delavske kontrole. V programe družbenopolitičnega izobraževanja bi morale vključiti tematiko delavske kontrole vse organizacije združenega dela.

Opeka na opeko ...

Moramo priznati, da so gradbeniki, ki v Draveljski gmajni zidajo več kot 130 najemniških stanovanj, dosti urnejši od našega uredništva in tiskarne. Tik pred zaključkom redakcije, ko so naši stavci že čakali »na startu«, nam je namreč naš fotoreporter prinesel veselo vest, da je fotografija, ki jo vidite nad tem tekstom, že nekaj dni hudo zastarela, saj so v Dravljah od trenutka, ko smo jo posneli, zrasla kar tri nova nadstropja. Ekspeditivnost gor ali dol — iz besed naposled vendarle rastejo dejanja, dokaz za to (čeravno zastarel) je na sliki.

NAŠI KLICAJI!

Je počitniška praksa potrebna?

Poletje je čas dopustov, za dijake in študente pa tudi čas, ko opravljajo svojo počitniško prakso. Njen namen je, da se bodoči delavec seznanj s praktičnim delom, da teoretično znanje, ki si ga je pridobil v šoli, poskuša uporabiti na delovnem mestu. Prav tu pa se pojavlja vprašanje, če naj počitniške prakse še obdržimo.

Zakaj pravzaprav gre? Gre za to, da mentorji največkrat ne ugotovijo praktikantovih sposobnosti, zato mu zaupajo rutinsko, enostavno delo, ki je povrh vsega še enolično in dolgočasno. Razumljivo je, da praktikant ne pokaže kaj dosti zanimanja za tako obliko prakse, saj mu kaj malo koristi.

Oba, praktikant in organizacija, bi imela veliko več koristi, če bi praktikanta ob njegovem prihodu v podjetje povprašali o njegovih željah in interesih ter mu nato zaupali neko samostojno, odgovorno delovno nalogo. Kako bi bilo, če bi praktikant nadomestil nekoga, ki je na dopustu? Le tako bi lahko praktikant pokazal vse svoje znanje in sposobnosti. Seveda pa mora imeti pomoč pri mentorju, ki mu mora znati pravilno opisati posamezne delovne naloge, ga uvesti v organizacijo podjetja, mu pojasniti delo samoupravnih organov ter ga ob koncu oceniti, obenem pa bi več interesa kot doslej pokazali tudi dijaki in študentje sami.

In še nekaj o nagradah za prakso. Te so sedaj v večini delovnih organizacij določene s pravilniki, njihova višina pa je odvisna od stopnje izobrazbe in zelo malo od prizadevanja. Zato bi morali razpon med posameznimi nagradami precej povečati, nagrada pa bi morala v prvi vrsti biti odvisna od praktikantovega prizadevanja, šele nato od izobrazbe. Za to pa je treba seveda praktikanta pravilno in objektivno oceniti in po vseh organizacijah zavzeti vsaj približno enake kriterije. Pravilno in objektivno nagrajevanje učinka praktikanta pa bi bilo še en razlog več za njegovo čimvečje prizadevanje.

Bojan Sršen
študent